Верхів’ями день догорів,
Як усмішка теплого літа,
Темніє вода у Дніпрі,
Верба починає темніти.

І вечір уже звечорів,
І ясена тінь вечорова
Ховає у сонній траві
Гнізда прохололу підкову.

Як хочеться все охопить
Очима, чуттями своїми!
Уже потемніли степи,
І сутінки стали густими.

Уже піднялася пітьма,
Зрівняла долину з горою…
І відстані майже нема
Між зіркою в небі і мною.